

D

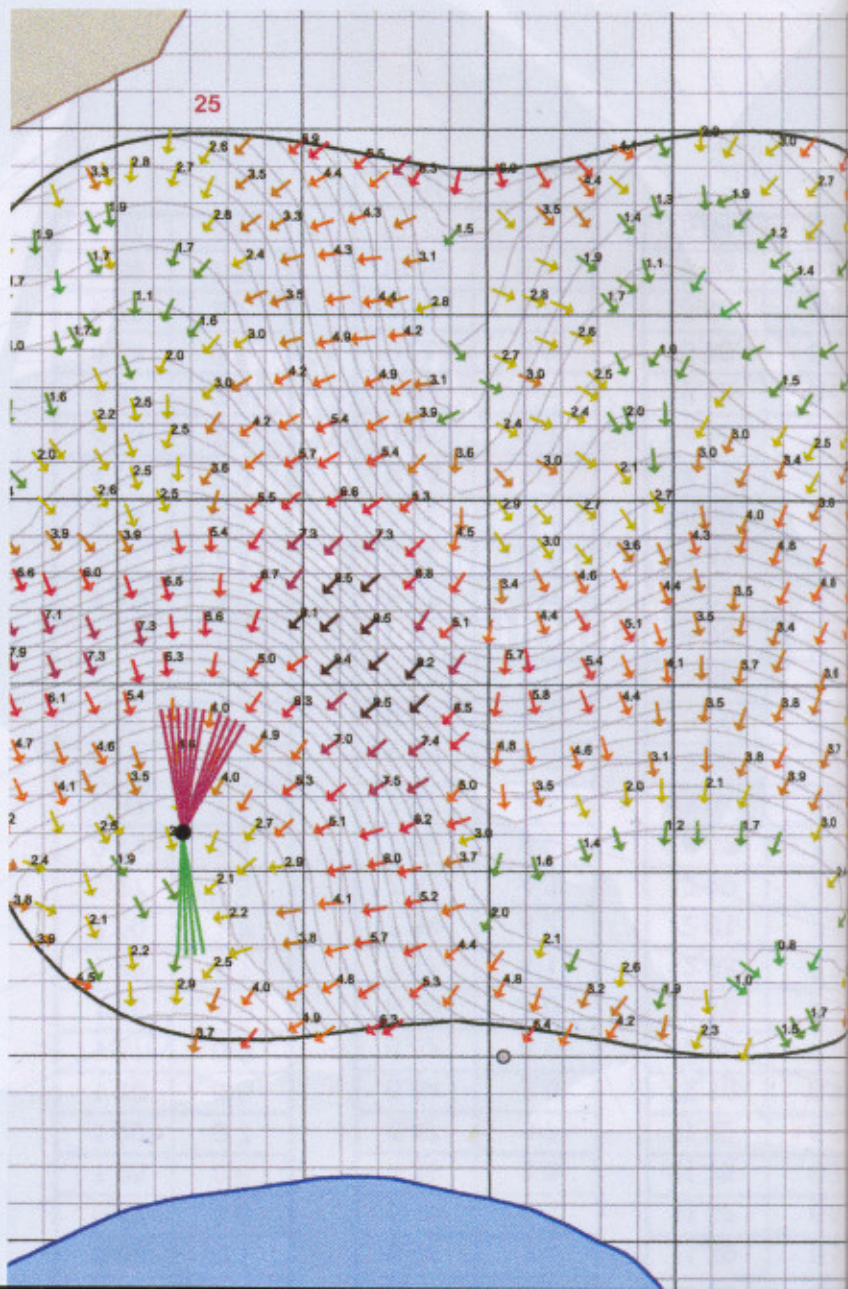
ustin Johnson tutkaili päätösväylän viisimetristä puttiaan jokaisesta mahdollisesta suunnasta. Hän luki sen pallon takaa ja molemmilta sivuilta kyykistyen joka kerta lähelle viheriön pintaa. Jordan Spiethin odotellessa Johnson jakoi johtoa Spiethin kanssa. Johnson katsoi linjan vielä kertaalleen pallon takaa. Mitään muuta ei enää ollut tehtävissä kuin itse suoritus; pallo vain reikään.

→ Vilkaisu ei kuitenkaan ollut vihoviimeinen. Dustinin caddienä toimiva veli Austin avasi muistivihkonsa ja katsoi yksityiskohtaisesti laadittua griinikarttaa. Se mitä hän näki, antoi selvästi ajattelemisen aiheutta, sillä kaksikko pysähtyi keskustelemaan parinkymmenen sekunnin ajaksi. Johnson laittoi lopulta puttinsa liikkeelle minuutin ja 50 sekuntia sen jälkeen, kun oli asettanut pallonsa paikoilleen. Pallo kurvasi vasemmalle, kääntyi sitten takaisin linjalleen ja putosi reiän reunalta sisään. Se sai Johnsonin puimaan nyrkkiään ilmassa harvinaisella tavalla. Hän voitti 2017 Northern Trust FedEx Cupin jatkoreikien jälkeen ja kuittasi 1,6 miljoonan dollarin palkintopotin.

Se oli voitto paitsi Johnsonille myös griinikartoille, joita käyttää arvioiden mukaan jo 95 % pelaajista ja heidän caddieistään. Griinikarttoja alkaa olla yhä enemmän myös tavallisten harrastajien ulottuvilla niin painetussa kuin digitaalisessakin muodossa. Samalla yleinen kiinnostus niitä kohtaan on kasvanut. Moni haluaa tietää, miten pelaajat griinikarttoja hyödyntävät. Niiden ympärille on mahdollista rakentaa monenlaista liiketoimintaa, mutta samalla on herännyt kysymys siitä, ovatko ne ensinkään hyväksi lajin kehitykselle. Griinikartat ilmestyivät peliin vuonna 2008, ja nykyään lähes kaikki huippupelaajat hyödyntävät niitä. **Marc Leishman** oli Tour Championshipin finaalikisassa ainoa pelaaja, joka ei griinikarttoja vilkuillut. Kaikki muut halusivat käyttää niitä hyödykseen.

Griinikartat edustavat alan huipputeknologiaa siinä missä lyöntitutkat, swingianalysaattorit sekä pallo- ja mailateknologiakin. Griinikartta luodaan asentamalla optinen laser griinin pinnan tasalle tai vähän sen yläpuolelle. Laite maksaa yli 100 000 euroa. Teknologiaa käytetään muun muassa teollisuudessa, öljynporauksessa ja auto-onnettomuuksien tutkimisessa. Laite muodostaa lasersäteen, jonka se heijastaa ulos suurella nopeudella pyörivän peilin kautta. Laite kykenee analysoimaan peilistä heijastuvat miljoonat yksittäiset säteet ja muodostamaan sitten kuvan tutkittavasta alasta ja sen pinnanmuodoista. Ja mittaamisen laite tekee äärimmäisen tarkasti. Kymmenessä minuutissa, jonka verran laitteella kuluu yhden viheriön skannaamiseen, laite kerää neljä miljoonaa tavua dataa.

"Laser tunnistaa helposti viheriön pinnassa olevan kolikon 30 metrin päästä", sanoo **Michael Mayerle**, JMS Geomatics

STRACKALINE-GRIINIKARTTA TORREY PINESIN SOUTH-KENTÄLLÄ. LIPPU ON EDESSÄ VASEMMALLA. PUNAISET JA VIHREÄT VIIVAT INDIKOIVAT SUORIA PUTTISUUNTIA, PUNAINEN ON ALAMÄKEEN JA VIHREÄ YLAMÄKEEN.